

ПІКУЛЬ Петро Васильович (19. 01. 1950, с. Вершинова Муравійка Куликівського, нині Чернігівського р-ну Чернігівської обл.) — скульптор. Чоловік [Г. Григоренко](#), батько *Мирослави* та *Романа Пікулів*. Член НСХУ (1993—2014). Закінчив Львівське училище прикладного мистецтва (1974; викладачі [Т. Драган](#), [Л. Лесюк](#), [Б. Стельмах](#)). Відтоді до 2014 — на

Чернігівському художньо-виробничому комбінаті. Учасник всеукраїнських мистецьких виставок від 1984. Працює у різних техніках монументальної та станкової скульптури; віддає перевагу різьбленню на дереві, художньому обробленню каменя. Деякі роботи П. зберігаються в Чернігівському художньому музеї.

Основні твори

медаль «В. Антонов-Овсієнко» (1981); погруддя Героя Радянського Союзу Й. Конюша (1985); монументальна композиція «Пробудження» (1990); композиції — «Партизанка О. Білевич» (1983), «Дума» (1990), «Рідна земля», «Ми — козаки» (обидві — 1991), «Мати» (1992), «Вічність», «Відпочинок», «Прощання» (усі — 1993), «Двоє» (1997), «Ранкові мрії» (1999), «Народження велетня» (2001), «Протистояння» (2002), «Зачарована» (2005).

Рекомендована література

1. Адруг А. Творчество — городу // Черниг. полдень. 1995, 3 авг.;
2. Вернісаж мистецької родини: Каталог. Чг., 2005.

[А. К. Адруг](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Пікуль Петро Васильович / А. К. Адруг // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-886129>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).